

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1952 m.

balandžio mėn.

16

TREČIADIENIS

Nr.31(703)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Garbingai įvykdykime prisiimtus įsipareigojimus—1 pusl.
2. Komunizmo statybose—2 pusl.
3. B. GALANOVAS. Kolūkinio gyvenimo šviesa—2 pusl.
4. V. PAVLOVAS. Kaip panaudoti mineralines trąšas—3 pusl.
5. A. SKIRKA. Užtikrinti teisingą pavasario lauko darbų organizavimą kolūkiuose—4 pusl.
6. R. STRELNIKOVAS. Tarptautinė apžvalga—4 pusl.

Išvykimo į laukus išvakarėse

Kolūkių laukuose jau prasideda laukų darbai. Eilė kolūkių atlieka žiemkenčių papildomą tręšimą, o taip pat daugiamečių žolių sėją. Praceis pora dienų, ir kolūkiuose plačiai išsivystys pavasario laukų darbai, kurių pradžia reikia gerai pasiruošti.

Daugelis kolūkių, kaip Stalino vardo, Puškino vardo, „Pamiat Lenina“, „Pociotnyj trud“ ir kiti, pilnai pasiruošę pavasario sėjai. Tačiau eilėje kolūkių pasiruošiant pavasario sėjai dar yra rimtų trūkumų. Kai kurie kolūčiai neskirta reikiamo dėmesio sėklų paruošimui sėjai. Pavyzdžiui, Ždanovo vardo kolūkyje dar nepilnai supilti sėklų fondai, o eilėje kolūkių dar neužbaigtas sėklų valymas arba sėklos blogai išvalytos. „Aušros“ kolūkyje sėkliniuose kviečiuose yra daug vikių. Ypatingai blogai valomi linų sėmenys.

Zarasų mašinų-traktorių stotis neteikia kolūkiams reikalingos pagalbos valant sėklas, o turimos valymo mašinos—linų trijeris ir kitos—stovi MTS sodyboje, nors jos reikalingos kolūkiams. Tokia MTS direkcijos darbo praktika yra antivalstybinė ir daro daug žalos kolūkiniai gamybai.

Eilėje kolūkių, kaip Kutuzovo vardo, Lysenko vardo, nekaupiamos vielinės ir neparagabenamos mineralinės trąšos. Neorganizuotas durpių ir mėšlo išvežimas į laukus.

Kai kuriuose kolūkiuose neužbaigtas žemės ūkio inventoriaus remontas, ypač lėtai vyksta transporto priemonių—vežimų, pakinktų remontas. „Spalio“ ir „Ažuolo“ kolūkiuose blogai prižiūrimi arkliai.

Pagrindinį vaidmenį kolūkinėje gamyboje vaidina laukininkystės brigados, tačiau jų komplektavimas eilėje kolūkių dar neužbaigtas, darbo ir traukiamoji jėga, inventorių nepaskirstyti brigadoms. Daugelyje kolūkių dar nesudaryti gamybiniai ir darbo planai, o kai kuriuose kolūkiuose sudaryti planai dar nepateikti brigadoms ir kolūkiečiams.

Šiais metais kolūkiams stotimi dideli uždaviniai keltant visų žemės ūkio kultūrų derlingumą. Šių uždavinių įvykdymas daug priklauso nuo pasiruošimo pavasario sėjai ir jos atlikimo. Todėl likusiomis iki pavasario laukų darbų dienomis kiekviename rajono kolūkyje reikia stropiai patikrinti pasiruošimą sėjai ir visus iškeltus trūkumus nedelsiant pašalinti.

LTSR Ministrų Taryba ir LKP(b) CK savo nutarime „Dėl pasiruošimo pavasario sėjai ir jos atlikimo 1952 m. Lietuvos TSR kolūkiuose, MTS ir tarybinuose ūkiuose“ nurodė didingą kovos už aukštą derlių programą. Visų kolūkiečių pareiga kovoti už tai, kad ši programa būtų garbingai įvykdyta.

Tinkamai sutiksime Gegužės Pirmąją

Zarasų lentpiūvė balandžio 14 dieną—16 dieną pirma laiko—įvykdė keturių mėnesių gamybos planą. Dabar lentpiūvės kolektyvas toliau tęsia darbą, gamindamas viršplaninę produkciją.

Piovėjas V. Meduneckas kasdien įvykdo po pusantros pamaininės normos. Vežėjų brigada (brigadininkas V. Mokiejevas) nepertaukiamai gabena rąstus prie mašinos ir laiku paima supiautus. Senas darbininkas mašinistas A. Petkevičius rūpestingai

tvarko visų įmonės mechanizmų darbo ritmą.

Viso kolektyvo organizuoto darbo dėka gamykla laiku atliko užsakymus kolūkinėms statyboms. Daugiau kaip 90 proc. produkcijos yra pirmos rūšies. Nuolat mažinamas atliekų procentas. Per pirmą ketvirtį sutaupyta medžiagų ir degalų už 1200 rublių. Lentpiūvės kolektyvas sutiks darbo žmonių šventę—Gegužės Pirmąją su puikiais rodikliais.

V. Mackevičienė

Saviveiklos koncertai Gegužės Pirmosios garbei

PANEVĖŽYS, IV. 14 d. (ELTA). Miesto meninės saviveiklos kolektyvai rengia tarptautinei Gegužės Pirmosios šventei naują koncertinę programą. Mėsos kombinato dramos ratelis šventės dienomis parodys J. Marcinke-

vičiaus pjese „Silgalių šeima“. Kultūros namų mišrusis choras repetuoja Švedo dainą „Stalinas pasakė, bus taika“, Tamoliūno dainą „Už taiką“, Juzeliūno—„Plieniniai žmonės“ ir kitas, o taip pat eilę lietuvių liaudies dainų.

Garbingai įvykdykime prisiimtus įsipareigojimus

Organizuotai sutinkame pavasario sėją

Mūsų laukininkystės brigada šiais metais gerai pasiruošę pavasario sėjai. Dar kovo mėnesį baigėme inventoriaus remontą, išvalėme visas sėklas, pargabenome mineralines trąšas ir išvežėme į laukus daug natūralinių trąšų.

Neseniai įvykusiame brigados susirinkime apsvaistėme savo galimus aukštam derliui išauginti. Kolūkiečiai įsipareigojo pavasario sėją atlikti per 6—8 darbo dienas, prisilaikant visų agrotechnikos reikalavimų.

Šioms priemonėms įgyvendinti mes sudarėme pavasario darbų planą. Smulkiai numatėme visus darbus, jų atlikimo terminus, kiek kur bus panaudojama darbo ir traukiamosios jėgos ir kiek kokiam darbiui atlikti reikės inventoriaus.

Neseniai perorganizavome ir sustiprinome brigadą. Po perorganizavimo mano brigada yra stambesnė ir pajėgesnė. Dabar brigadai priskirta 246 ha ariamos žemės. 68 ha šio ploto apėta žiemkenčiais, 132 ha apėsime vasarinėmis kultūromis. Svarbiausias darbas, kurį mums reikės ypač sparčiai atlikti,—

tai pavasarinis arimas, nes iš rudens liko nesuarta daugiau kaip 100 ha. Todėl vos tik dirvoms pradžiuvus, pradėsime atrankinį arimą. Į šį darbą mobiluosime didesnę darbo ir traukiamosios jėgos dalį. Iš pradžių dirbs po 12 plūgų su arkliais ir 12 žmonių. Be to, brigadoje dirbs traktoriai. Numatydami dirvas pavasario sėjai, pagal dirvų reljefą apie 50 ha žemės išskyrėme aparti traktoriais, o arkliais lieka suarti 52 ha. Suardami arkliais po 7—8 ha per dieną, arimą numatėme įvykdyti per 7—8 dienas. Kartu su dirvų arimo darbais vykdysime kultivavimą. Pirmoje eilėje sėją vykdysime tose dirvose, kurios suartos iš rudens. Čia sėsimė ankstyvasias kultūras—žirnius ir avižas.

Prasidėjus masinei sėjai, į sėjos darbus įtrauksime paauglius ir moteris. Dabar jau yra numatyta, kas kokius darbus dirbs, kolūkiečiams priskirta traukiamoji jėga ir inventorių. Taip pat brigados nariai supažindinti su išdirbio normomis ir darbo vieta laukuose.

Sudarėme darbo dienotvarkę pavasario sėjos laiko-

tarpiui. Darbas prasidės 7 valandą; nuo 13 iki 15 valandos pietų pertrauka, 21 valandą darbo pabaiga. Kad darbo metu nebūtų sutrukdytas brangus laikas, arkliais pašarą gabensime į lauką ir juos šers išskirti šerikai.

Didžiausią dėmesį kreipsime sėjos metu į platų agropriemonių taikymą. Kovosime už kokybišką žemės įdirbimą, teisingą trąšų panaudojimą ir normalų sėklų įsėjimą į dirvas bei jų užakėjimą. Jau iš anksto parinkome visoms kultūroms atitinkamas dirvas ir trąšas.

Neseniai įvykusiame brigados narių susirinkime apsvaistėme rajono žemės ūkio pirmūnų pasitarimo dalyvių kreipimąsi ir priėmėme įsipareigojimą išauginti grūdinių kultūrų derlių ne mažesni kaip po 14 centnerių iš hektaro.

Dėdami visas pastangas organizuotam pavasario sėjos atlikimui, mes kartu kovojame už aukštą šių metų derlių.

I. Miškinis

„Pažangos“ kolūkio II brigados brigadininkas

Tręšiami žiemkenčiai

Papildomas žiemkenčių tręšimas pradėtas Smalvų apylinkės „Molodaja Gvardija“ kolūkyje. Darbą pirmoji pradėjo III laukininkystės brigada, vadovaujama brigadininko B. Pupelio. Per vieną dieną patręšta daugiau kaip 30 ha žiemkenčių. Pradėta taip pat daugiamečių žolių sėja.

J. Baniauskas

**

„Pamiat Lenina“ kolūkyje prasidėjo pavasario laukų darbai: papildomai tręšiami žiemkenčių pasėliai, sėjamos daugiamečių žolės.

Jau pirmąją darbo dieną I brigada (brigadininkas A. Dubauskas) patręšė 10 ha žiemkenčių. 8 ha žiemkenčių patręšė III brigada (brigadininkas Korotkinas).

Brigados jau pasėjo po 3 ha daugiamečių žolių.

K. Balsys

Traktoriai išvyko į kolūkių laukus

Viena paskui kitą šiomis dienomis išvyksta traktorinės brigados iš Zarasų MTS parko. Jos išvyksta į kolūkių laukus, kad padėtų kolūkiečiams išauginti aukštą derlių.

Prieš išvažiuodami į laukus mechanizatoriai priėmė socialistinius įsipareigojimus išauginti jų aptarnaujamuose kolūkiuose ne mažiau kaip

po 15—17 centnerių grūdinių kultūrų iš hektaro. Tvirtai pasiryžę garbingai įvykdyti šį įsipareigojimą traktorininkai išvyko į kolūkius.

Šiais metais rajono kolūkiuose dirbs 13 traktorinių brigadų. Traktorinių darbų apimtį, palyginti su praėjusiais metais, padidės 26 proc.

S. Bakšys

Sėja daugiamečių žolės

Vos tik nutirpus sniegui „Bolševiko“ kolūkyje prasidėjo daugiamečių žolių sėja. Brigadininkų Čapilovo ir Antanauško vadovaujamos brigados apsėjo dobilais ir

motiejukais 10 ha dirvos. Abi brigados pasės 20 ha daugiamečių žolių. Daugiamečių žolių sėja vyksta ir kitose kolūkio laukininkystės brigadose.

**

Sparčiai vyksta daugiamečių žolių sėja Petro Cvirkos vardo kolūkyje. Per vieną dieną kolūkyje daugiamečių žolėmis apėta 10 ha. Dau-

giamečių žolių sėja sparčiai vyksta toliau. Per artimiausias 2 dienas jų sėja bus užbaigta.

J. Juodka

Partinio ir komjaunimo švietimo tinkle

Balandžio 8 d. ratelyje J. V. Stalino biografijai nagrinėti prie Lysenkos vardo kolūkio įvyko baigiamasis užsiėmimas.

Užsiėmimas parodė, kad klausytojai gerai įsisavino iš-citą programą. Geriausių rezultatų pasiekė klausytojai drg. drg. B. Klimašauskas—trečios brigados kolūkielis, klubo-skaityklos vedėja J. Kukalytė, kolūkio pirmininkas J. Juškėnas, kolūkiečiai V. Seduikis, O. Šileikytė ir kiti.

Klausytojai pagėidavo sekančiais mokslo metais partinio švietimo tinkle studijuoti VKP(b) istorijos trumpąjį kursą.

F. Diomkinas

Balandžio 14 d. LLKJS Zarasų rajono komitete įvyko seminaras pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriams ir propagandistams.

Seminaro dalyviai iš klausė pranešimą apie tarptautinę padėtį, pasidalino darbo patyrimu. Jie taip pat buvo painstruktuoti apie užbaigiamųjų užsiėmimų atlikimą rateliuose.

Taika nugalės karą

Balandžio 13 d. Zarasų pirmoje vidurinėje mokykloje įvyko mokytojų pirminės komjaunimo organizacijos atdaras susirinkimas tema: „Taika nugalės karą“.

Pranešimą padarė mokyklos direktorius drg. Volkovas. Jis plačiai nušvietė Tarybų šalies ir liaudies demokratijos šaltų laimėjimus taikingame darbe.

Rūšiai smerkė amerikinius agresorius savo pasisakymuose mokytojai Graužys, Petronienė, Kazlauskienė ir šios mokyklos moksleiviai.

S. Putinaitis

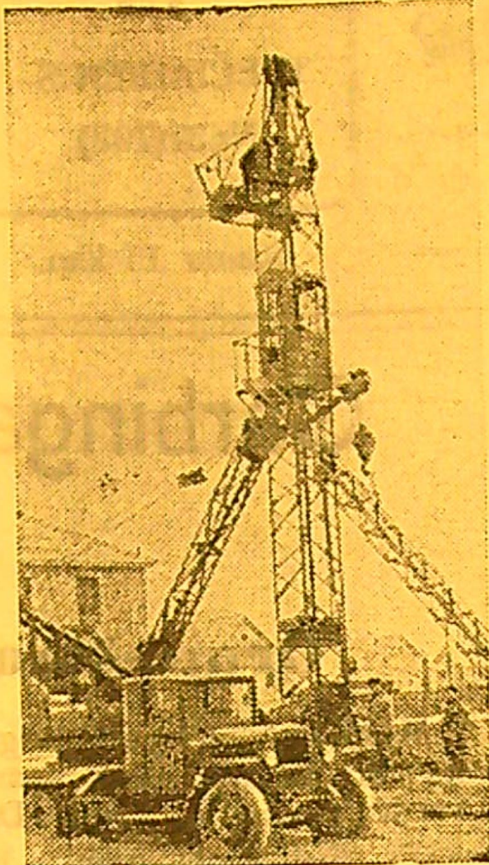
KOMUNIZMO STATYBOSE

Jaunas Tachia—Tašo miestas

Dar nėra metų, kai Tachia-Taše buvo pradėti statyti pirmieji pastatai. Dabar jų šimtai. Kiekvieną dieną šiuose namuose apsigyvena nauji žmonės, atvykę iš visų šalies kraštų. Šiomis dienomis pradėta naudoti valgykla—restoranas, pirtis, kepykla. Gegužės Pirmosios šventei Tachia—Tašo gyventojai dar gaus ne mažiau kaip 1600 kvadratinių metrų gyvenamojo ploto.

Balandžio 3 dieną buvo pasodinti pirmieji būsimosios „Komjaunimo giraitės“—žalių masyvo, kurį įsipareigojo pasodinti Tachia—Tašo komjaunuoliai, — medžiai. „Komjaunimo giraitė“—tik pradžia apželdinimo darbų, kurie vystomi čia plačiu mastu.

Pirmą savo pavasarį tachia-tašiečiai pažymi pasiruošimo didžiųjų darbų Kara—Kumuose sustiprinimu, ryžtingu puolimu prieš dykumą.

Ukrainos TSR. Kachovkos hidroelektrinės statybai nenutrūkstamai teikiama nauja tėvyninė technika. Neseniai atgabenti 9 bokštiniai kranai. Nuotraukoje: bokštinio kranu montavimas.

M. Melniko nuotrauka (TASS).

Pavasario potvynis—Volgos-Dono tarpupyje

Volgos—Dono tarpupyje prasidėjo šiltos saulėtos dienos. Sniegas sparčiai tirpsta, ir vanduo pasuko į vandens saugyklas. Sulaikytas Karpovkos, Bereslavsko ir Varvarovkos užtvankų vanduo sudarė didelius vandens rezervuarus. Bereslavsko vandens saugykloje potvynio dėka susitelkė daugiau kaip 8 milijonai kubinių metrų vandens. Apie 20 milijonų kubinių metrų vandens atnešė potvynis į Varvarovkos vandens saugyklą.

Sidabriniais ežerų paviršiais prisidengia Volgos pakopos. Čia statybininkai sumaniai paleido vandenį specialiais kanalais, apeidami dar nebaigtus objektus. Potvynis nugalėtas. Vanduo sulaikytas vandens saugyklose ir parengtuose kanaluose.

(TASS—ELTA).

Gegužinis lenktyniavimas komunizmo statybose

Vystosi gegužinis socialistinis lenktyniavimas didžiosiose komunizmo statybose.

Svarbiausiojo Turkmėnijos kanalo statybininkų kolektyvas įsipareigojo ligi šventės įvykdyti penkių mėnesių programą. Iki to laiko bus baigti visi parengiamieji darbai kabančiam geležinkeliiui per Amu-Darją statyti.

Lenktyniaudami Gegužės Pirmosios garbei, Cimlianskos hidroelektrinės montuotojai pirma laiko įtaisė pirmame agregate turbinos darbinį ratą, kurio svoris siekia 150 tonų. Jis anksčiau buvo surinktas montavimo aikštėje, o po to atgabentas į hidroelektrinės mašinų salę.

Volgos dešiniajame krante

kasama dauba Kuibyševo hidroelektrinės pastatui. Vykdydami gegužinius įsipareigojimus, statybininkai baigia įrengti daubos pirmos eilės sąramą. Dideliais gamybiniais laimėjimais pažymi artėjančią šventę kalno vandens nuleidžiamoji ir kitų statybos barų kolektyvai.

(TASS—ELTA).

Dniepro užliejamosiose vietose

glasi priimti žemsiurbes.

Sidorčuko brigados statybininkai sėkmingai baigė statyti estakadą žemės skiedinio vamzdžiams, kuriais suskietintas gruntas iš būsimosios hidroelektrinės ir vandens nu-

tekamosios užtvankos tekės į kairįjį krantą.

Dabar statybinio kanalo trasoje verda įtemptas darbas. Galingi buldozeriai ir traktoriai rauna medžius, numina augalinį sluoksnį.

KRITIKA IR BIBLIOGRAFIJA

Kolūkinio gyvenimo šviesa

Jauno estų rašytojo Hanso Leberechto apysaka „Šviesa Koordėje“ aiškia menine forma atspindi puikius procesus, kurie charakterizuoja Tarybų Estijos valstiečių pasukimą į kolektyvinio gyvenimo kelią.

Apysakos „Šviesa Koordėje“ didvyris Paulius Rungė, neseniai buvęs Tarybinės Armijos karys, pasibaigus Didžiajam Tėvynės karui, grįžta į gimtąjį kaimą Koordę. Neturtingas valstietis Paulius Rungė senoje buržuazinėje Estijoje nedaug ką prigyveno. Visą savo gyvenimą jis dirbo svetimą žemę, išdirbdamas buožių—pilkų baronų laukus. Ir nors visas Pauliaus Rungės turtas telpa viename kareiviškame maišelyje, jis tvirtai žino, kad jaunoje tarybinėje Estijos respublikoje gyvenimas susiklos kitaip. Valstybė Pauliui duoda žemės. Buvęs ku-

metys tampa vienkiamio, karvių ir arklių šeimininku. Kartu su jauna žmona Aino jis pradeda naują gyvenimą.

Iš pradžių Pauliui ir Aino atrodo, kad jie sugebės savo laimę savistoviai sukurti; svarbiausia—tik dirbti, negailėdamas jėgų. Tačiau palaipsniui Pauliui apvaldo abejonė: ar jis eina teisingu keliu?

Štai jis, apžvelgdamas erdvius laukus, visų pirma galvoja apie tai, kaip siauros individualinio ūkio galimybės. Tokiuose laukuose arkliui „ileistam į vagą, tik tai eiti ir eiti, atverčiant drėgnos pavasario žemės sluoksnius iki horizonto, bet vietoje to muzikai vykdo amžinai tą patį uždara judėjimą—nuo ribos iki ribos. Nesuspėja arkliai įsibėgėti, o jau priėję iki tam tikros nenugalimos ribos, turi pasi-

sukti. Ne laukas, o skulų paklodė“.

Susidurimas su buožėmis Kooru ir Kiandu taip pat priverčia Paulių prieiti išvadą, kad pavieniui, be kolektyvo pagalbos negalima sukurti naujo gyvenimo. Valsčiaus partinis organizatorius Muuli padeda Pauliui surasti atsakymą į šiuos jaudinančius klausimus.

Kaimo komunisto Muuli vaizdas—didelis jauno estų rašytojo pasisekimas. Muuli—talentingas organizatorius ir masių auklėtojas, vienas iš daugelio šauniųjų didžiosios bolševikų partijos atstovų, kurie atlieka jaunosios Pabaltijos respublikose didžiulį auklėjamąjį darbą, padėdami valstiečiams ryžtingai pasukti į kolektyvinio darbo kelią. Kaip tik su Muuli pagalba Koordės kaimo valstiečiai, susijungę į kolūką, pradeda

pirmą drąsų kolektyvinį darbą—Gyvačių pelkių nusausinimą.

Aprašymas šio epizodo, užbaigiančio Leberechto apysaką, įgyja didelę prasmę. Pelkės visada buvo rykštė Estijos žemės ūkiui. Buržuaziniai valdovai nesirūpino ariamos žemės ūkio kiekio padidiniu. Mėgino valstiečiai kovoti su pelkėmis pavieniui. Apysakoje aprašytas neturtingas valstietis Priju Murumets, kuris su dideliu vargu nusausino žemės sklypelį. Bet ar jis buvo pajėgus kovoti su Gyvačių pelkėmis? Iškastus griovius vėl apšėmė, pelkių žolės nustelbė sunykusias avižas.

Dabar Gyvačių pelkių nusausinime dirba ne tik Koordės valstiečiai. Iš kaimyninio miesto atvažiuoja darbininkai, kad padėtų kolūkiečiams sukurti naują gyvenimą, paversti pelkes derlingais laukais, pasėti ten javus.

Gyvačių pelkių vietoje pakyla laužų liepsna, sudeginanti pelkių augalus, trukdančius suarti lauką. Šią

Akto amžinam naudojimuisi žeme įteikimas

Skaitlingas buvo Julijos Žemaitės vardo kolūkyje susirinkimas, skirtas Valstybinio akto amžinam naudojimuisi žeme įteikimui kolūkiui.

Valstybinį aktą įteikė rajono Darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Kudoba.

Savo pasisakymuose kolūkiečiai pažymėjo, kad tik kolūkių santvarkos pergalės dėka nebėra ežių, kurios buvo daugelio valstiečių skurdo priežastis.

—Visomis jėgomis stengsimės stiprinti savo kolūką, —kalba brigadininkas drg. Kiseliovas,—savo darbu mes prisieksime tolesnio kolūko sustiprinimo, turtingesnio kolūkiečių gyvenimo.

Kolūkiečiai išreiškė karštą padėką Tarybų valdžiai už nuolatinę paramą, kuri teikiama kolūkiui. Jie pasižadėjo dėti visas jėgas kovojant dėl tolesnio kolūko stiprinimo ir visų ūkio šakų išvystymo.

V. Pakrantis

Mechanizuojamos kolūko gyvulininkystės fermos

„Tarybinio artojo“ kolūkyje pilnai sukomplektuotos visos gyvulininkystės fermos. Siekiant pakelti gyvulių produktyvumą ir palengvinti kolūkiečių darbą, kolūkis didelį dėmesį skiria gyvulininkystės patalpų įrengimui. Pradėtas stambių raguočių ir kiaulių fermos mechanizavimas. Jau atgabenti įrengimai automatinėms girdykloms, bulvių ir šakniavaisių plovimo mašinos, siurblys ir kt.

Artimiausiu laiku su specialistų pagalba šie įrengimai bus sumontuoti.

S. Juškėnas

linksma liepsną mato žmonės kaimyniniuose kaimuose ir, žiūrėdami į jos pašvais-tę, valstiečiai su džiaugsmu sako vienas kitam:

—Tai Koordėje dega laužai... Kolūkiečiai paverčia pelkes laukais.

Savo apysakoje Hansas Leberechtas parodė ne tik Paulio Rungės, bet ir daugelio jo kaimynų likimą. Partija, Tarybų valdžia sudarė jiems laisvo, pasiturinčio gyvenimo sąlygas, ir mes matome, kaip puikiai atsiskleidžia geriausios jų dvasios savybės, kaip jie tampa sąmoningais naujo, laimingo gyvenimo statytojais. Iškilusius prieš juos klausimus jie pradeda spęsti bendravalstybišku požiūriu.

Apysaka „Šviesa Koordėje“, kurią Hansas Leberechtas parašė rusiškai, pasižymi ryškia, vaizdinga kalba. Ši talentinga knyga teisingai atvaizduoja pokarinį Estijos kaimo gyvenimą, darbo valstiečių posūkį į kolūkinį kelią.

B. Galanovas

Konsultacija kolūkiečiams

Kaip panaudoti mineralines trąšas

Kartu su teisingu žemės įdirbimu, sėklų kokybės pagerinimu, gera augalų priežiūra didelę įtaką derlingumo pakėlimui turi trąšos.

Socialistinis žemės ūkis atvėrė plačias galimybes nepaliaujamam žemės ūkio kultūrų derlingumo pakėlimui. Kas reikalinga aukštam derliui gauti? Į tą klausimą atsako tarybinis agrobiologinis mokslas: „Jeigu augalai aprūpinti visomis gyvenimo sąlygomis, tai jų derlius niekuo neapribotas“. Apie tai liudija socialistinio žemės ūkio pirmųjų rekordiniai derliai. Yra žinomi grūdinių kultūrų derliai po 60–80 cnt ir net daugiau kaip po 100 cnt iš hektaro. Cukrinių runkelių derlingumas siekia 1500 cnt iš hektaro. Priešakiniai bulvių augintojai gauna daugiau kaip po 1200 cnt bulvių iš hektaro. Kartu su tuo reikia pažymėti, kad nėra žinoma nė vieno rekordinio derliaus neatikant trąšų. Be to, svarbu ne tik gausiai tręšti, o ir teisingai panaudoti trąšas. Reikia mokėti gauti aukščiausią derlių naudojant kiekvieną trąšų rūšį. Mokslas žino, kaip su palyginti nedideliais trąšų kiekiais galima žymiai pakelti derlingumą. Apie tai turi žinoti kiekvienas brigadininkas, kiekvienas kolūko pirmininkas. Todėl tam tikslui reikia gerai suprasti, kaip veikia įvairios trąšos, žinoti jų savybes, kaip, kada ir kokias kultūras tręšti.

Kam gi tręšiama? Trąšos, visų pirma, aprūpina augalus maistingomis medžiagomis arba maisto elementais: azotu, fosforu, kaliumi ir kt. Be to, tręšimas pagerina dirvos savybes. Trąšos skirstomos į organines ir mineralines. Mineralinės trąšos skiriasi nuo organinių trąšų tuo, kad jos turi labai daug maistingų medžiagų ir skirstomos į azotines, fosforines, kalio ir t. t.

Iš daugelio mineralinių trąšų augalai maisto elementus gali lengvai paimti. Bet nelinkamai taikant trąšas, trąšų ir dirvos sąveikos išdavoje, jų savybės gali pablogėti, kas nepalankiai atsiliepiama augalus. Pavyzdžiui, gali būti vėlyvas (grūdiniams išplaukus arba šakniavaisių lapų tarpeliams susiglaudus) tręšimas azotu, dėl ko užsidelsia javų prinokimas, didėja šiaudų dalis grūdų saskaiton arba lapų dalis šaknų saskaiton. Visai kitaip azotas veikia augalų lapų ir stiebų augimo laikotarpiu, t. y. kai augalai dar jauni.

Be azoto būtinas augalų maitinimo elementas yra fosforas. Fosforo nepritekliui ypač jautrūs jauni augalai (nuo sėjos iki krūmojimosi laikotarpio). Jeigu šiuo laikotarpiu augalai negauna reikalingo fosforo kiekio, grūdų derlius mažėja. Vėlyvesnis augalų tręšimas fosforu neat-

Eilė rajono kolūkių pirmininkų ir laukininkystės brigadų brigadininkų kreipėsi, prašydami paaiškinti, kaip geriau panaudoti trąšas. Žemiau spausdiname agr. V. Pavlovo straipsnį šiuo klausimu.

lygina to nuostolio jų vystymesi, kurį jie patyrė dėl nepakankamo tręšimo fosforu pradžioje. Todėl tręšimas nedideliais superfosfato kiekiais sėjos metu smarkiai pakelia žemės ūkio kultūrų derlingumą. Be to, nuo fosforo bulvėse didėja krakmolo kiekis, o cukriniuose runkeliuose—cukraus, taip pat gerėja grūdų kokybė.

Didelę reikšmę keliant derlingumą turi kalis. Trūkstant kalio, grūdai yra menki ir mažiau daigūs. Bulvėse susikaupia mažai krakmolo, o cukriniuose runkeliuose—cukraus. Augalų tręšimas kaliumi didina grūdinių kultūrų ir kitų augalų atsparumą išvertėjimui. Jeigu trūksta kalio, javai blogai krūmijasi, stiebai išauga su trumpais tarpkrūmiais. Įvairūs augalai sunaudoja nevienodą kalio kiekį. Daug kalio reikalauja bulvės, pašarintai šakniavaisiai, cukriniai runkeliai, kopūstai, silosinės kultūros ir žolės. Minėti augalai labiausiai jautrūs padidintam maitinimui kaliumu.

Šias augalų maitinimo savybes, o taip pat ir tręšimo terminus turi žinoti visi žemės ūkio gamybos darbuotojai, kad geriausiai juos panaudotų.

Labiausiai paplitusi azoto trąša yra amonio salietra, turinti apie 34 nuošimčius azoto, ir amonio sulfatas, turintis 20–21 nuošimtį azoto (turi padidintą rūgštumą).

Azotinės trąšos tirpsta vandenyje, dėl to jas reikia stropiai saugoti nuo drėgmės. Azotinėmis trąšomis tręšiamos labiausiai vertingos kultūros: cukriniai runkeliai (geriau amonio salietra), linai, bulvės, saulėgrąžos silosai ir javai. Ankštiniai (grūdiniai ir žolės) salietra netręšiami.

TRĘŠIMO MINERALINĖMIS TRĄŠOMIS PAGRINDINIAI BŪDAI IR NORMOS

Žieminiai kviečiai ir rugiai anksti pavasarį reikalingi papildomo tręšimo ir akėjimo. Ypač didelę reikšmę žieminių javų derlingumo pakėlimui turi papildomas tręšimas pašalo paleidimo laikotarpiu. Tai yra todėl, kad pavasarį, orui sušilus, želmenys atgyja ir pradeda augti. Tuo tarpu dirvoje trūksta azoto ir kitų maistingų medžiagų. Papildomas tręšimas šiuo laikotarpiu užtikrina augalams reikalingą jiems maistą sunkiausiu jų vystymosi laikotarpiu. Kolūkių patyrimas parodė, kad ankstyvas papildomas tręšimas pašalo paleidimo laikotarpiu duoda beveik dvigubai didesnę derlių, palyginus su papildomu tręšimu, atliktu

10–12 dienų vėliau, kai žiemkenčiai jau yra atgiję ir pradėję augti.

Didelę reikšmę papildomam tręšimui turi tinkamas trąšų parinkimas. Pavasarį, kai žiemkenčiai pradeda augti, dirvoje paprastai trūksta azoto. Todėl papildomas tręšimas azotinėmis trąšomis užtikrina gerą augalų vystymąsi. Rudenį vėliau augusius žiemkenčius pirmūnai pavasarį papildomai tręšia daugiausia fosforo ir kalio trąšomis. Tręšiant fosforo ir kalio trąšomis, stiebai išauga atsparūs išvertėjimui ir kartu žymia dalimi apsaugoja augalus nuo rūdžių. Žiemkenčių papildomo tręšimo normos: azoto (amonio salietros) 80–100 kg vienam hektarui, arba amonio sulfato 150 kg vienam hektarui. Superfosfato—225–280 kg—vienam hektarui ir kalio—geriausiai pelenų pavidale—50 kg vienam hektarui. Trąšos išbarstomos pavasarį, prieš žiemkenčių akėjimą. Kai tik dirvos paviršius pradžiūso ir nebelips prie akėčių, būtina žiemkenčius suakėti zig-zag akėčiomis, panaudojant ilgus viržius, kad akėčios eitų lygiai ir nesužalotų augalų. Jeigu akėjama lengvomis medinėmis akėčiomis su geležiniais virbalais, akėčias reikia prispausti krūviu, kad būtų užtikrintas lygus akėčių judėjimas. Smėlingose dirvose, kur nesidaro pluta, žiemkenčiai neakėjami. Bandytais ir praktika nustatyta, kad pavasarinis žiemkenčių akėjimas didina grūdų derlių 2–3 ir daugiau centnerių iš hektaro.

VASARINIŲ KVIEČIŲ papildomas tręšimas. Želmenų arba krūmijimosi laikotarpiu (arba prieš plaukimą) papildomam tręšimui duodama 100 kg amonio salietros arba 180 kg amonio sulfato vienam hektarui, superfosfato—250 kg vienam hektarui. Vietoj azoto trąšų geriau duoti 5–6 cnt paukščių mėšlo. Kalis duodamas pelenų pavidalo—vienas cnt vienam hektarui. Apytikriai tokio pat mineralinių trąšų kiekiu patręšiama ir pavasarį iki priešsėjos įdirbimo. Miežiams ir avižoms duodamos tos pačios trąšų normos, ir šios kultūros tręšiamos tuo pačiu laiku, kaip ir vasariniai kviečiai.

BULVĖS paima iš dirvos sunkiausiai paimamas fosforo atsargas, todėl ypač svarbią reikšmę turi bulvių tręšimas azotu ir kaliumi, o fosforo naudojama tik maži kiekiai. Didelis azoto trąšų kiekis bulvėms žalingas—mažina jų derlių: azoto perteklius, svarbiausia, padeda išsivystyti bulvienojams, tuo pačiu nustumdamas

šakniagumbių vystymąsi. Azoto trąšas augalai geriausiai sunaudoja vystymosi pradžioje—stipriai augant bulvienojams, todėl šiomis trąšomis naudingiausia tręšti dygstant bulvėms ir prieš pradėdant vystytis šakniagumbiams. Kadangi bulvės reikalauja daugiau maistingų medžiagų, negu duoniniai javai, todėl ir tręšimo normos čia didesnės: 3–4 cnt superfosfato, 1–2 cnt kalio druskos, 2–2,5 cnt amonio sulfato. Reikia atsiminti, kad molžemio ir priemolio dirvos ypač turi daug kalio, todėl tokias dirvas tręšti, svarbiausia, azoto ir fosforo trąšomis. Visas šias trąšas reikia taip užarti, kad jos patektų po drėgnu dirvos sluoksniu, arčiau prie šaknų.

LINAI daugiausia maisto medžiagų ima nuo pumpurų sukrovimo iki pilno žydėjimo. Todėl linams labai reikalingas sekantis papildomas patręšimas: vidutinė norma (priklausomai nuo dirvos kokybės) yra 2–3 cnt superfosfato, iki 2 cnt amonio sulfato ir iki 3 cnt kalio druskos į 1 ha. Jeigu linai sėjami į dobilieną, azoto trąšos nenaudojamos. Fosforo ir kalio trąšomis dirvą reikia patręšti rudenį, arba, blogiausiai atveju, pavasarį, 10–15 dienų prieš linų sėją (gerai suariant į dirvą). Azoto trąšos duodamos pavasarį prieš sėją ir papildomai tręšiant. Pirmas papildomas patręšimas daromas per 10–15 dienų linams sudygus ir tik azotinėmis trąšomis.

Antras papildomas patręšimas daromas po antrojo linų ravėjimo. Be azoto, antram papildomam tręšimui naudojama taip pat kalis (pelenai) ir rečiau fosforas. Kalis ir fosforas naudojami papildomam tręšimui tokiau atveju, jei šių trąšų nebuvo pakankamai duodama prieš sėją. Linai mėšlu betarpiškai netręšiami. Gerai perpuvusio mėšlo trupinių priešakinės grandys duoda 15–18 tonų į hektarą. Paukščių mėšlu tręšiama 10 dienų prieš linų sėją, kaip galima lygiau išsklandant jį lauke, iškultivuojant jį kultivatoriumi 8–10 cm gylyje. Pelenais geriau tręšti rudenį, nors galima ir anksti pavasarį, —ne vėliau kaip dvi savaitės prieš linų sėją.

Sėkmingas mineralinių trąšų panaudojimas galimas atsižvelgiant į gamtines, agrotechnines ir ukines sąlygas kolūkiuose. Didžiausias efektas yra tada, kai trąšos panaudojamos suderinant su teisinga agrotechnika.

Kovinis kolūkių ūzdavinys yra pilnai ir teisingai išnaudoti mineralines trąšas, kaip svarbų dalyką keliant visų žemės ūkio kultūrų derlingumą.

Agr. V. Pavlovas

RVK Žemės ūkio skyriaus vedėjas

Leonardas da Vinči

Šalies miestuose ir kaimuose plačiai pažymimos didžiojo Italijos dailininko ir mokslininko Leonardo da Vinči gimimo dienos 500-osios metinės.

Maskvoje, TSRS V. I. Lenino vardo Valstybinėje bibliotekoje, atidaryta paroda. Joje surinkta medžiaga, atspindinti Leonardo da Vinči epochą, kuri F. Engelso išsireiškimu „pagimdė Titanus minties, aistrų ir būdo stiprumo atžvilgiu, daugiausiškumo ir mokslisškumo atžvilgiu“.

Leningrade, parodoje, atidarytoje Ermitaže, tarp kitų paveikslų demonstruojamos dvi vertingiausios drobės, sukurtos genialaus menininko: „Madona Liū“ ir „Madona Benua“. Šie tapybos kūriniai priklauso prie nedaugelio Leonardo da Vinči paveikslų, išlikusių Ili mūsų laiko.

Parodos, skirtos didžiajam Italijos dailininkui, atidarytos taip pat Minske, Kijeve, Krasnojarske ir kituose Tarybų Sąjungos miestuose. (TASS—ELTA).

SPORTAS

Išvystyti žūklės sportą

Siekiant racionaliai išnaudoti žuvies resursus ir išvystyti žūklės sportą, prie Zarasų medžiotojų draugijos steigama žūklės sporto sekcija.

Žūklės sportui mūsų rajone yra išskirti 2 ežerai—„Griežtas“ ir „Apidimis“. Šiuose ežeruose individualius laivelius turi teisę laikyti tik žūklės sporto sekcijos nariai. Žūklės sporto nariais gali būti visi piliečiai nuo 16 metų amžiaus.

Sportinio žuvavimo įrankiai yra meškerės, spinningės, žieminės blizgės, palaidiniai, ritės, samčiai, bradiniai, kurių akutės ne mažesnės kaip 22 mm, bučiai bei venteriai (be sparnų).

Žuvies negalima gaudyti tinklais bei venteriais su sparnais, žeberklais, taip pat negalima žuvies šaudyti.

Zarasų medžiotojų draugija kviečia visus žūklės sporto mėgėjus aktyviai burtis į žūklės sporto sekciją.

L. Vaitkevičius

Zarasų valstybinės medžioklės inspektorius,

Užtikrinti teisingą pavasario lauko darbų organizavimą kolūkiuose

Nesenai paskelbtas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) CK nutarimas dėl pasiruošimo pavasario sėjai ir jos atlikimo 1952 metais Lietuvos TSR kolūkiuose, MTS ir tarybinuose ūkiuose sudaro kovinę mūsų respublikos socialistinio žemės ūkio darbuotojų programą siekiant užtikrinti šiais metais gausų visų kultūrų derlių. Besąlyginis šio nutarimo įvykdymas yra visų kolūkiečių, MTS bei tarybinių ūkių darbininkų, žemės ūkio specialistų uždavinys.

Gerai kruopštus pasiruošimas pavasario sėjai yra svarbiausias jos sėkmingo įvykdymo laidas.

Stambiame kolektyviniame ūkyje, kuriame dirba šimtai kolūkiečių ir dešimtys traktorių, darbų sėkmingumą nulemia tinkamas, planingas darbo organizavimas.

Prieš sėją kolūkyje turi būti peržiūrėtos, o ten, kur jų nėra, iš naujo organizuotos stiprios laukininkystės brigados ir jų sudėtyje—grandys techninėms ir kaupiamosioms kultūroms auginti.

Brigadoms turi būti numatytos metinės užduotys, joms pritrūkimams žemės sklypai, ūkiniai trobesiai, inventoriai ir arkliai. Priskiriant brigadoms žemės sklypus ir paskirstant juose kultūras, būtina atsižvelgti į tai, kad kiekviename sklype traktorai ir sudėtingos žemės ūkio mašinos kuo našiausiai galėtų dirbti. Brigadų sklypuose būtina numatyti tokių kultūrų išdėstymą, kad susidarytų stambūs pasėlių plotai, kurie leistų našiai išnaudoti mašininę žemės ūkio techniką, o taip pat susidarytų geros sąlygos pastoviai sėjomainai sparčiai įvesti, neprasilenkiant su geriausiais priešsėlių reikalavimais.

Kolūkių gamybiniame plane, papildant metines užduotis, reikia sudaryti darbo planus svarbiems žemės ūkio darbų laikotarpiams. Imant pagrindu metinį kolūkių gamybinių planų ir užduotį brigadai, būtina sudaryti kiekvienai brigadai darbų planą pavasario sėjos laikotarpiui.

Sudarant pavasario sėjos darbų planą, reikia patikrinti natūroje brigadai priskirtųjų sklypų dydžius, pasėlių paskirstymo tikslumą, priskirtų arklų ir inventoriaus tinkamumą darbui. Pavasario sėjos darbų plane turi būti numatyti visi darbai, kurie turės būti atliekami šiuo laikotarpiu, pavyzdžiui, žemės paruošimas, sėjos atlikimas, žieminių papildomas tręšimas ir akėjimas, pūdymų arimas,

mėšlo ir durpių išvežimas, ankstyvųjų kultūrų pasėlių priežiūra ir t. t. Darbo plane numatoma, kiek kokiam darbui bus reikalinga darbo jėga, kiek dienų reikės dirbti ir kada atskirus darbus numatoma baigti, kokių gamybos priemonių darbui atlikti bus reikalinga.

Numatytiems pavasario darbams atlikti reikia gerai apskaičiuoti visas darbo jėgas ir priemones, numatyti, kokius darbus dirbs traktoriai ir kokie darbai bus atliekami arkliais. Iš anksto reikia numatyti artojus, sėjėjus ir kit. Siekiant užtikrinti nepertraukiamą traktorių darbą, reikia organizuoti skysto kuro ir vandens tiekimą, o taip pat traktorininkų maitinimą. Traktorinių darbų grafikas turi būti suderintas su laukininkystės brigados darbais.

Laukų darbams prasidėjus, didžiausias darbų susitelkimas paprastai būna pirmąsias 10—12 sėjos dienas.

Šiuo laikotarpiu reikia dirvą paruošti sėjai, išvežti ir pasklaidyti organines ir mineralines trąšas, pasėti ankstyvąjį vasarąjį, koksagyzą, cukrinius runkelius, linus, akėti žiemkenčių pasėlius ir kt. Labai svarbu sudaryti visas tikslių darbų planą, numatant blogo oro trukdymus ir kitus galimus sutrikimus.

Šiam ankstyvosios sėjos laikotarpiui turi būti rimtai pasiruošta ir viskas iš anksto suplanuota. Lauko darbų tvarką ir organizaciją privalo sužinoti ne tik brigadininkai, bet su šiais darbais turi būti supažindinti ir visi kolūkiečiai. Jiems turi būti žinoma, kuriame sklype ir kuriuos darbus reikės dirbti, kokia agrotechnika bus panaudota, kokia išdirbio norma ir koks darbo įvertinimas darbadieniais nustatytas.

Organizuojant darbą reikia griežtai laikytis vienetinio išdirbio principo.

Kovoje dėl pavasario sėjos sėkmingo atlikimo didžiulę reikšmę turi socialistinio lenktyniavimo išvystymas tarp kolūkiečių, brigadų ir kolūkių už sėjos atlikimą ankstyvais bei trumpais terminais, laikantis pažangiosios agrotechnikos reikalavimų.

Į socialistinį lenktyniavimą turi būti įtrauktos plačiosios kolūkiečių ir mechanizatorių masės ir turi būti padėtos visos pastangos siekiant užtikrinti lenktyniavimo veiksmingumą.

A. Skirka

Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos vyr. agronomas

I š v i s u r

—2500 sezoninių vaikų lopšelių atidaromi Azerbaidžano kolūkių laukų stovyklose.

—Popieriaus ir medžio apdirbimo pramonės ministerijos įmonėse organizuota rėminių

avilių gamyba. Šiais metais kolūkių bitininkai gaus 3.000 tokių avilių.

—Gruzijos kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose auginama apie 400 valgomų, šampano, konjako vynuogių rūšių.

Tarptautinė apžvalga

KINIJOS VALSTIEČIŲ DARBO ŽYGLIAI

Sparčiai atkuriamas ir žengia nenukrypstamo pakilimo keliu Kinijos žemės ūkis, kurį demokratinė agrarinė reforma išvadavo iš feodalinų pančių. Ši reforma yra jau pilnškai įvykdyta teritorijoje, kurioje gyvena daugiau kaip 300 milijonų žmonių. Šiais metais žemę gaus—visi šalies valstiečiai.

Kinijos kaime vyksta didžiausi pakitimai. Taip, Čžanancuno kaime (Rytų Kinija) anksčiau iš 80 ūkių 50 turėjo skurdžius žemės sklypelius arba iš viso buvo bežemiai. 70 procentų valstiečių dirbamosios žemės priklausė dvarininkams. Tris ketvirtadalius derliaus žemdirbiai turėjo atiduoti už žemės nuomą ir gausius mokesčius.

Dabar Čžanancune nėra bežemių valstiečių. Kaimo gyventojai su neregėtu darbo pakilimu dirba savo žemėje. Agrarinė reforma, nuolatinė pagalba, kurią liaudies vyriausybė suteikia valstiečiams, atvėrė Kinijos žemės ūkiui didžiules tolesnio ir dar sėkmingesnio vystymosi perspektyvas. Kinijos šiaurės rytuose grūdinių kultūrų derlius praėjusiais metais 7,6 procento viršijo rekordinį 1943 metų derlių. Šalies šiaurės vakaruose kviečių derlius buvo 17,4 procento didesnis, negu 1950 metais. Medvilnės derlius viršijo aukščiausią prieškarinį lygį 17,8 procento. Šiais metais planuojama toliau padidinti žemės ūkio gamybą: grūdinių—8 procentais ir medvilnės—20 procentais.

Laikraštis „Guanminzibao“ praneša, jog šiais metais Šandonio provincijoje buvo užplanuota iškasti 200 tūkstančių šulinių, bet dėka didelio patriotinio valstiečių pakilimo užduotis buvo žymiai viršyta. Tik Dzhaodzou ir Čanvejau rajonuose iškasta 309 tūkstančiai šulinių.

Pastarosiomis dienomis Ki-

nijos liaudies vyriausybė apdovanojo ordinais darbo valstiečių grupę. Ryšium su tuo laikraštis „Dagunbao“ rašė: „Žemdirbių apdovanojimas yra pavyzdžio neturintis įvykis šalies istorijoje ir atspindi puikius laimėjimus, pasiektus vystant naujosios Kinijos žemės ūkį“.

AMERIKINIO DIKTATO PASEKMĖS

Prieš trejus metus Vašingtone JAV ir 11—os jų partnerių atstovai pasirašė agresyvią Šiaurės Atlanto sutartį—užjūrio pretendentų į „pasaulinį viešpatavimą“ karo ir agresijos programą.

Amerikos valdantieji sluoksniai nutarė švęsti tą liūdną datą. Tačiau jų pastangos nepasisekė. Paradinis triukšmas, kuris turėjo tikslą sudaryti kokių nors Atlanto bloko „laimėjimų“ iliuziją, gėdingai sužlugo... Trumeno, Ačesono, finansų ministro Šneiderio kalbos per jubiliejinės iškilmes Vašingtone, buržuazinės spaudos ir radijo propagandinės išdaigos negalėjo nuslėpti vidinės krizės, kurią pergyveno agresyvisis blokas ir Vakarų Europos šalių ekonomikos krizės sustiprėjimo.

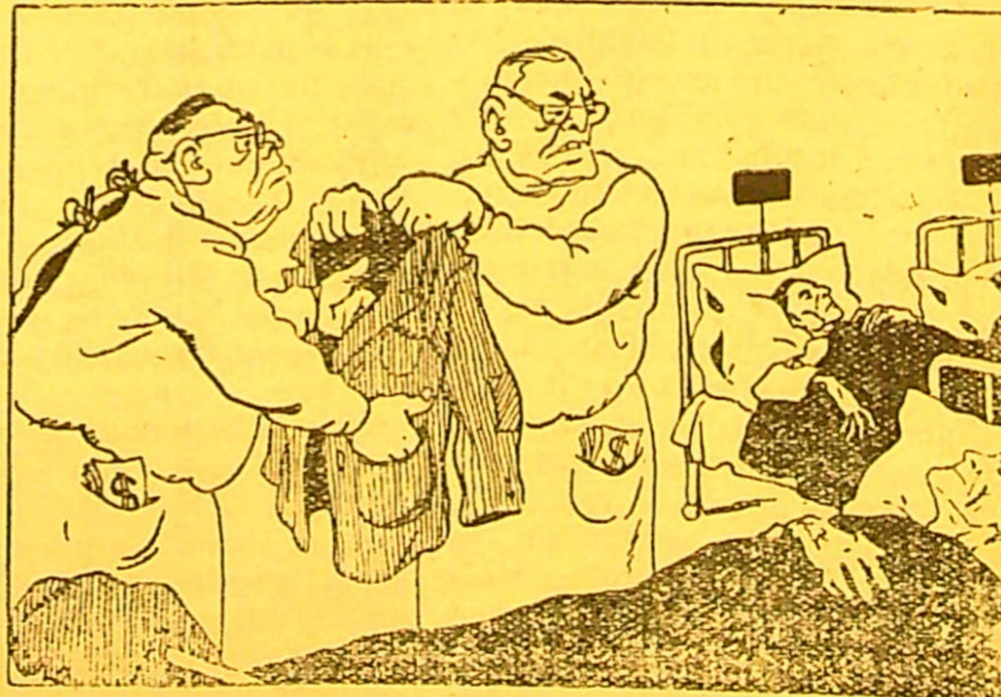
Su Šiaurės Atlanto bloko ir „Maršalo plano“ pagalba amerikiniai imperialistai atėmė Vakarų Europos šalims jų savarankiškumą, atėmė nepriklausomybę jų vidaus ir užsienio politikai ir pavertė jas Jungtinių Amerikos Valstybių kariniais žaliaviniais priedėliais.

Žalingumą politikos „maršalizuotų“ vyriausybių, pajungtų amerikiniam diktatui, įtikinamai iliustruoja pavyzdžiai iš Anglijos tikrovės. Tik 1951 metais Anglijoje, aiškiai sumažintais oficialiais statistikos duomenimis, kainos maisto prekėms pakilo 15 procentų. Ginklavimosi varžybos šalyje, kaip rašo laikraštis „Deili Ekspres“, atvedė į tai, kad artimiausiu laiku kainos duonai, millams,

Amerikinėje ligoninėje

JAV socialinio aprūpinimo federalinės agentūros vadovas Juingas neseniai pareiškė: „Jungtinėse Valstybėse medicinos aptarnavimas toks brangus, kad jis nėra prieinamas amerikiečių daugumai“. Jungtinėse Amerikos Valstybėse gydytojas, prieš apžiūrėdamas ligonį, teiraujasi, ar jis galės jam apmokėti. Jeigu ligonis neturi pinigų—gydytojas atsisako gydyti.

(Iš laikraščio)

„Šitą ligonį reikia išrašyti. Jis jau nieko neturi... nė vieno dolerio!“

(TASS—ELTA).

REDAKTORIUS
L. RUDAŠEVSKIS

Skelbimas

Remiantis Lietuvos TSR Ministrų Tarybos potvarkiu ir Vyriausiosios kelių valdybos viršininko 1952. III. 18. įsakymu №18, nuo 7 balandžio iki 7 gegužės uždrausti traktorių ir daugiau kaip 1,5 tonos talpos automašinių eismo sekančiais keliais:

Zarasai—Turmantas,
Zarasai—Antazavė—
Dusetos,
Dusetos—Daugailiai,
Dusetos—Degučiai—
Dūkštas—Rimšė,
Dūkštas—Kazitiškės.

Nustatyti, kad eismo draudimas neltičia keleivinių autobusų ir ryšių valdybos mašinų, pristašančių gyventojams pašta.

S. Malyshevas
Zarasų KER viršininkas